

הלכות שבת סימן שלא

ג שם נמשך
ס מדברי פלוג
ע מדברי ספק ג'
דמולין כשם רביש
המטה ות"ס שם

(ה) * (כו) לא יערבם היום אלא יתן (כו) כל אחד לבדו : ח יאין עושין לה * (כח) חלוק אלא כורך עליה סמרטוט (כט) ואם אין לו כורך על אצבעו דרך מלבוש לשנות סדרך הוצאה בחול ומביא דרך (ל) הצר אחרת אפילו לא נשתתפו יחד : מ כומן חכמי הנסרא אם לא היו רוחצים את הולד לפני המילה ולאחר המילה וביום שלישי למילה במים חמים היה מסוכן לפיכך נוקקו לכתוב משפטו כשחל להיות בשבת והאידנא (לא) לא נהגו ברחיצה כלל ודינו לרחוץ בשבת אם רצו בדרך רחיצת כל אדם . כגה (לב) ובמדינות אלו (לג) נוהגים לרחצו לפני המילה בחמין שהוחמו מחמתול ולאחר המילה במים וכן אם היה יום ג' למילתו בשבת ורוחצים שיש לורך לרחצו (לד) מכינים חמין מבש"י (ו) [ח] ורוחצים אחרו בשבת וכל זה מן הסתם אבל אם רוחצים שיש לחוש לסכנה אם לא ירחצו אחרו המילה בודאי מותר לרחצו (לה) ולהלל עליו שנת מרדו דהוי אשאר חולה שיש בו סכנה : י 'אדם שלא מל מעולם (ז) [ב] (ז) לא ימול

שערי תשובה

באר הימב

(ה) לא יערבם . כתב הב"י דלשאר חולים נמי אסור לערב ע"ש : (ו) ורוחצים . ולא ישרו סקין דהוי כבוס או ישים אינו יהודי הסדוק חוץ המים . ואם נשכחו החמין יאמר לא"י להביא מים שהוחמו כשכיל ח"י ולא יאמר לאינו יהודי להסם כשכילו . כתב בית יוסף ביו"ד סס"י רס"ו בשם הרשב"ץ דתניוק שהיה חולה ולא נימול באמו ונתרפא לא ימולו ביום ה' דשמא יאערבו לחלל שבת ביום שלישי למילתו וגם ביום ו' נהגו אסור ע"ש ועיין מש"ך הש"ך והס"ו ועיין מ"ש היד אהרן ועיין בכנה"ג . וכתב המ"א ול"ג דבזמן הזה שאין רוחצין אחרו ליכא למיחש ליה דלא שכיח כלל שהללו עליו שבת לכך אין להתרשל בדבר מזה ע"ש : (ז) לא ימול . וג"ל דה"ה אם מל ולא פרע מעולם אסור לפרוע בשבת וטעם אחר להם מ"א ועיין בתשובת חות יואר סי' קנ"ח . מזהל שכתא למול בשבת ואמר י"ס ועיין ביו"ד סי' רס"ו שלא ימולו ב' מוהלין מילה אחת בשבת

[ח] ורוחצים . סיין כפ"ס ועיין בנכנסת ויחוקל סימן ט"ז בעיין בשפטו המים ולפ"ד הרוחצים לורך לרשון מתיק פסוק שיש להחיר ע"י איט יהודי וכלא אמירת רוחצים כתבו שאם הא"י פהם מפלגו מותר ואם אומר לו לעשות כשכיל הקטן יש מחלוקת הסופקים ע"ש : [ב] לא ימול . עיין בחל"ס ועיין בשבות יעקב ח"ג סימן כ"ט שאם אין מוהל אחר ויודע בעלמו שיכול לחלל כפי ומו"ס בחל"ס כפי מוהלים ט' עיין בשאגת אריה סימן נ"ט שהארריך ודעתו כשכנת אסור למוהל לטק ידיו משהתחיל למול עד שיגמור הפרעס אבל אם אירע שהלך ידיו מותר גם לאחר לגמרו וכתב ויר"ט שיש כוונת ע"ש וכפ"ס ט"ב מ"ח סימן כ"ב כתב שהוא מתחייב לפלוג ח"ל חגיני מקבל להיות מוהל בשבת מחמת שאירע שירע אבל לפלגי ח"י מתחייב וד"ו להורות לחלצים והביא גם דברי הי"ס יבמות שמתחייב כוונת דלות ומסין ח"ל ופוק מיו מה פמא דבר בכל מדינת רוסיא תמיד הם שני מוהלים זה מתוך זה ושרע בין בחול ובין בשבת פכ"ל ועיין בתשובת הרמ"א ועיין כפ"ל אהרנס שכבר מל פס"ס א' בחול נאמן וא"ל להביא ראייה . נאמן שמואל סי'

באור הלכה

משנה ברורה

(כו) לא יערבם וכו' אלא וכו' . סי' דאסור לערבם בקערה אלא נותנים זה בפ"ע על מקום המכה וזה בפ"ע על מקום המכה ועוד יש לפרש דתרווייהו בקערה אלא דנותנים זה בפ"ע ולא יערבם בידים אלא אם יתערבו יתערבו [כ"מ ממאירין] ועיין בה"ל : (כו) כל אחד לבדו . כתב ב"י דלשאר חולים נמי אסור לערב [מ"א] ועיין בכנה"ג דע"י שיטתו לכו"ע שרי : (כח) חלוק . כעין כיום דחוק ששזשים ומכסים ראש הגיד עד העטרה וקופר שם שלא ימור העור לכסות הגיד : (כט) ואם וכו' . אשי' גודע זה קודם המילה אין דוחין המילה מפני זה [כ"מ ביו"ד רס"ו בהגר"א ע"ש] : (ל) חצר אחרת . אבל דרך ר"ה אסור כיון שאינו דרך מלכות ממש ודרך כרמלית מלמד הא"ר להתיר ע"ש : (לא) לא נהגו . דגשחנו הטכעיים : (לב) ובמדינות אלו . כלומר דכמקומותינו חף כי אין הולד מסוכן כ"כ כמו בימיהם אכן עכ"פ צורך גדול יש בדבר לסיפק על רחילה שקודם המילה הגיחו על דינא דנמרחא שמתר לרחצו (יט) בחמין שהוחמו מחמתול ולאחר המילה אין קפידא ח"י יתחייב עד מו"ס : (לג) וגוה"ר לרחצו . ויוהר (כ) שלא ישרה סקין בחמים דשרייתו היא כיבוסו וע"י ח"י (כח) אפשר שיש להקל וגם יזהר מחסיפת הסדוק ואם בשפך החמין יכול לומר לא"י להביא מים שהוחמו כשכיל ביום המילה וימולו ביום ה' דשמא יאערבו לחלל שבת עליו ביום המילה ואין מחמין וכן הסכים הא"ר להתיר ואין מחמין את המצוה : (לד) מכינים חמין וכו' . ממשע דאם לא הכינו אסור לערב ע"י ח"י דאין מוסיקין אחרו כשתמח למולה רק למצטער קת" (כב) חך אם הרופא אומר שצריך בודאי אין להתחיר בזה : (לה) ולהלל עליו שנת . דהיינו כפ"ל אהרנס : (לו) לא ימול

דוקא גדליה מוהל אחר אבל אם חיכה מוהל אחר שיש לו סכין מתוקן הנס שאין רלוט להשאילו אין להתיר ואפילו גדליה מוהל אחר רוב הסופקים ס"ל דאסור ע"י ח"י מ"מ כבר נכר טורה המ"א אבל כתנאי שהיה מחמתול הסכין מתוקן אבל אם פגע ולא סכין מחמתול גם הפ"א בעלמו איט מתיר לתקן כפ"ס ע"י ח"י . ולגנן להענין דרך ריש שרי אפילו בריש דאורייתא כאלא פגע והביא דרך כרמלית דרכן אפילו הוא שובע שלא הביא מחמתול למקום הראוי שרי ע"י ח"י לר"ט ע"ש באריות : * לא יערבם כיום וכו' . עיין במ"ז והנה כ"ז הוא לדעת הכ"י דספק כת"ק חילוס לא כירכא ד"ז כ"כ דנהגו באו"י ובמאירי ובר"ן ובתניד מתיק פ"ב מהלכות שבת דין וי"ד משמע דדעתם לפסוק כר"ט אכן נרשכ"א ורמב"ן מוכח שדעתם דהלכה כת"ק וכן לפנ"ד שיה הוא דעת בר"ף והר"מ מזהשתיקו מהשנה דטות זה בפ"ע וזה בפ"ע כלורנס ולא סמתיקו ע"ז מה שחירטו שם בגמרא דהייט בלא ליכא משמע דס"ל כפ"ס הכ"י דהוי דוקא לריש דכפ"א חולה ג"כ מותר שירוב בלא ליכא משא"כ לרבנן דכפ"א חולה אסור שירוב גם לפנין מילה אסור שירוב לגמרי ובאריה מהשנה כלורנס [וקוד"ע על המ"א שכתב בהש"ך זה על ההלכות] אמנם ע"י שו"י לכו"ס שרי ע"ש נמ"ס בשם הרמב"ן : * הלוק . עיין במ"ז והוא מרש"י ומהשתיקו בתי"א וגפ"ו איט בכלל סכנה בחסרון הטלוק רק שצ"ע ע"י למולו פסח שנית מדרבנן אבל מדרבנ"א ובא"ר רחמימס משמע דהוא בכלל סכנה ור"ט מזה לאחר המילה אם מותר להביא דרך ר"ס כפ"אן לו פיה אחרת :

שער הציון

הר"ה והכפ"א דשתתין מיידי נאחר הצולה ואש"ס לורך לפנות וכן מוכח מרש"י בנצנה והתוספות [קל"ג ט"ז ד"ה נוסח] דס"ל כפי וגם הרמ"א סתם קן לעל בסתין כפ"ס סי"ב טודאי אין להקל . אולם אח"כ מלתי' בי"ד רס"ו ככאור כפ"א חפ"ד ככפ"א וע"כ לורך עיין למפסה : (יט) דלעות לא"י להסם כיום לרוב הסופקים חף בזמן בהגר"א אסור : (כ) אהרונים : (כז) עיין פ"א : (כח) אהרונים :